

Koordinator: Emily Halvorsen
+47 468 50 786
rogaland@fnf-nett.no
www.fnf-nett.no/rogaland
Gamle Jåttåvågen 67, 4020 Stavanger
Org.nr. 998 129 028

Norges vassdrags- og energidirektorat
nve@nve.no

Stavanger, 22. november, 2017

Høringsuttalelse til søknad om regulering av Ytre Skreåvatn i Sirdal kommune

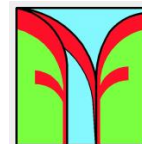
Forum for Natur og Friluftsliv (FNF) i Rogaland viser til søknad fra Sira-Kvina kraftselskap (SKK) om regulering av Ytre Skreåvatn i Bjerkreimsheiene og bygging av ny anleggsveg mellom Haellarkvæven og Ytre Skreåvatn.

FNF er et samarbeidsnettverk bestående av regionale ledd og større organisasjoner med medlemskap på tvers av flere kommuner, også med virke og interesser i nabofylkene. Flere av organisasjonene har tilhold og representerer betydelige allmenne natur- og friluftslivsinteresser i Sirdal i Vest-Agder. Norges Jeger og Fiskerforbund Rogaland (NJFF), Naturvernforbundet i Rogaland, Norsk Ornitologisk Forening (NOF) avd. Rogaland, Norsk Botanisk Forening Rogalandsavdeling og Norges Speiderforbund Vesterlen krets står bak denne fellesuttalelsen. Naturvernforbundene i Rogaland og Agderfylkene går også sammen om en uttalelse i tillegg til denne.

Det omsøkte tiltaket ligger i et svært viktig regionalt friluftsområde der Skreådalen er innfallsport til de østlige delene av Bjerkreimsheiene og til flere DNT-hytter, samt er et idyllisk turmål i seg selv. Skreådalens urørte preg i et område ellers sterkt preget av kraftutbygging, vei- og hyttebygging, bidrar til områdets høye verdi som natur- og friluftsområde. Skreådalen er en av de siste sidedalene til Sirdalen som fortsatt er intakt uten tekniske inngrep. FNF Rogaland mener at Skreådalen og Ytre Skreåvatn fortsatt må bevares som et lite berørt natur- og friluftsområde og at NVE derfor bør si nei til søknaden fra SKK.

FNF Rogaland vil for øvrig vise til høringsuttalelsen fra FNF Agder til revisjonsdokumentet for Sira-Kvina reguleringen sendt til NVE 6. mai, 2016. FNF Rogaland støtter FNF Agder sitt syn og mener at en ytterligere utbygging går i mot hensikten til en revisjon og modernisering av konsesjonsvilkårene som er å bedre miljøforholdene. Det er svært betenkelig at man må

FNF er et samarbeidsforum for natur- og friluftslivsorganisasjoner på fylkesnivå. I Rogaland representerer organisasjonene ca. 55 000 medlemskap og mer enn 550 årsverk frivillig arbeid. Disse er med: Stavanger Turistforening, Haugesund Turistforening, Norges Jeger og Fiskerforbund-Rogaland, Norges speiderforbund Vesterlen krets, Rogaland KFUK-KFUM speidere, Haugaland KFUK-KFUM speidere, Norsk Ornitologisk Forening avd. Rogaland, Naturvernforbundet i Rogaland, Norsk Botanisk Forening Rogalandsavd., Sykklistenes Landsforening Sør-Rogaland, Rogaland Orienteringskrets, Stavanger Kajakklubb, Haugesund Kajakklubb, Sørmarkas Venner, Gandsfjord Seilforening, Stavanger Kiteklubb, Sola Brettseilerforening og friluftsrådene i Rogaland. FNF Rogaland har i tillegg to lokale fora, FNF Stavanger og FNF Haugalandet.

bygge ut **mer** vannkraft for å kompensere for skader som tidligere vannkraftutbygginger har medført. Dette gjelder i aller høyeste grad forslaget om regulering av Ytre Skreåvatn og tilhørende veianlegg og driftsvirksomhet. Uansett bør denne søknaden sees i sammenheng med behandling av revisjonen av SKKs konsesjonsvilkår.

Dersom SKK virkelig ønsker en vinn-vinn situasjon er det andre, langt mer effektive tiltak som kan gjøres for å sikre god vannføring og med langt mindre negative konsekvenser for natur og friluftsliv. Som forklart lenger nede, vil en regulering av Ytre Skreåvatn ikke kunne tilføre nok vann og minstevannføring for å sikre akvatiske leveområder, men i stedet gjøre ubotelig skade på landskap, naturmangfold, friluftsliv og naturopplevelse. Vi mener at NVE må stille strenge krav til SKK og be selskapet legge opp til moderne og mer naturvennlige OU- prosjekter som virkelig monner for ny fornybar produksjon. Samtidig må det sikres god margin for en minstevannføring som faktisk har betydning for fisk og som vil minimere behovet for skadelig effektkjøring. SKK må utnytte eksisterende kraftpotensial og -ressurser **før** nye natur- og friluftsområder ødelegges.

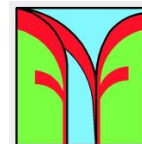
Skreå-vassdraget er ikke urørt av tidligere kraftutbygginger. Allerede på 1970-tallet (Sira-Kvina-utbyggingen) ble 80 % av nedbørsfeltet til Ytre Skreåvatnet overført til Gravatn, samtidig som Skredåni mistet halvparten av sitt nedbørsfelt.

Likefullt er Ytre Skreåvatn i dag det **eneste større uregulerte vannet i dette fjellområdet**. Den samlede belastningen på naturen ved en ytterligere utbygging må vurderes iht. naturmangfoldlovens §10. Konsekvensene av tiltaket skal ses i sammenheng med den belastning naturen blir og kan bli utsatt for. Nettopp fordi området ellers er så berørt av kraftutbygging er det desto viktigere å ta vare på denne artsrike og vakre delen av heia.

Til tross for at Sira-Kvina-utbyggingen har resultert i omfattende naturinngrep, er indre del av Skreådalen med tilhørende løypenett verdsatt som svært viktig i «*Regionalplan for idrett, friluftsliv og fysisk aktivitet*», vedtatt av Vest-Agder fylkesting i 2013.

I tillegg kommer konsekvenser for den økologiske tilstanden for vannforekomstene. EUs vanndirektiv sier at vannforekomstenes tilstand ikke kan forverres, men skal oppnå minst god tilstand. Selv om kunnskapen om vannforekomstene i Sira-Kvina vannområde, ifølge Vannportalen, er til dels usikker og det er behov for mer overvåking og kunnskapsinnhenting, finnes allerede en del dokumentert og lokal kunnskap om økologien i Siravassdraget. Lokalkunnskap, samarbeid og historikk er viktig å ha med i denne høringen for å forstå sammenhengen med denne isolerte søknaden og de alvorlige konsekvensene utbyggingen kan ha for hele vassdraget. Dette er beskrevet under punkt 5.

I denne uttalelsen vil vi ta opp det som er viktig for de nevnte organisasjonene og som er av allmenn betydning lokalt og regionalt for naturmangfold og folkehelse. Vi har delt resten av høringsuttalelsen etter tema.

1. Naturmangfold

Det omsøkte tiltaket innebærer støy og forstyrrelser i anleggsperioden, habitatødeleggelser og mer motorisert ferdsel og menneskelig aktivitet etter at tiltaket er ferdigstilt. Multiconsulent har ikke utført befarings i området, og det er svært mangelfulle opplysninger om konsekvenser for hjortevilt og ulike typer småvilt i Skreådalen og i området rundt Ytre Skreåvatnet. Tiltaket ligger innenfor Setesdal Vesthei villreinområde, og selv om dette er et marginalt villreinområde, er det helt på det rene at tiltaket bare ytterligere vil forverre forholdene for villreinen i dette området.

Skreådalen er et viktig fugleområde, særlig for rovfugl og ugler. Det er registrert hele 12 rødlistede fuglearter enten i dalførets nedre/ øvre del eller i området rundt Ytre Skreådalvatnet. Det er registrert to hekkelokaliteter for fossefall i Skredåni, og arten sees jevnlig langs store deler av vassdraget i sommerhalvåret. Det er registrert to forekomster med kongeørn i Skreådalen. Videre er det to registrerte reirlokalteter for jaktfalk (nær truet) i nærheten av det omsøkte tiltaket, men disse registreringene er svært gamle, helt tilbake til 1999, og det er usikkert om nye arter kan ha etablert seg etter denne tid. Andre rovfugler observeres jevnlig, deriblant hønsehauk, fjellvåk, tårnfalk og dvergfall. Disse artene antas å hekke i influensområdet, og kan bli forstyrret i både anleggsfasen (med veiutløsning/ regulering av vannet) og i en driftsfase med økt menneskelig aktivitet og motorisert transport på vegen.

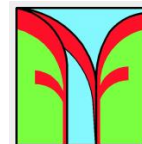
Ytre Skreåvatnet er et sannsynlig hekkeområde for svartand (VU), men det er ikke foretatt tilstrekkelige undersøkelser for å bekrefte eller avkrefte dette. Smålom og storlom skal ikke være påvist, men med mindre forsuring og bedre forhold for fisk, vil disse artene på ny kunne etablere seg i Ytre Skreåvatn. Regulering er imidlertid en effektiv måte å hindre at lommer på ny etablerer seg. Myrområdene innerst i Skreådalen nevnes som nye mulige nydyrkingsområder og er et tema som kommenteres senere i uttalelsen. I denne sammenheng vil vi peke på at myr og våtmark er viktige biotoper for vadefugler, gressender, riksefugler, kjerrangere og en rekke andre spurvefugler m.m.

2. Friluftsliv og naturopplevelse

Reguleringssone Ytre Skreåvatnet

De to foreslåtte utbyggingsalternativene (sjakt i bunnen av Ytre Skreåvatn/demning ved utløpet av Ytre Skreåvatn) vil innebære en nedtapping på inntil 8 meter, alternativt en heving av vannspeilet på inntil 5m. Turstien til Tomannsbu går i strandsonen langs vestre del av Ytre Skreåvatn, og enhver nedtapping, evt. heving av vannspeilet, og med et skille på opp til 12 meter, vil derfor være svært synlig i strandsonen og skjemmende i landskapet.

Vi har ikke tilstrekkelige kunnskaper om løsmasseforholdene i strandsonen rundt Ytre Skreåvatnet, men der det er løsmasser må det forventes at disse vil bli ustabile ved en evt. regulering. Videre må det forventes at fisk og fiskemuligheter påvirkes negativt ved regulering.

Demningen ved utløpet av Ytre Skreåvatn

Det ene utbyggingsalternativet innebærer at det bygges en 5m høy demning ved utløpet av Ytre Skreåvatn. En slik demning vil være synlig for alle som ferdes i Skreådalen. Den vil representere et fremmedelement i det vakre landskapet, og vil således forringe naturopplevelsene vesentlig.

Anleggsveg i Skreådalen

Begge utbyggingsalternativene innebærer at det må bygges ca. 4 km vei fra Skreå til myr ved Hallarkvæven, og videre ca. 1 km til ny demning eller utløp av tappetunnel, avhengig av hvilket alternativ som velges. Grunneier har allerede gitt tillatelse til å bygge en traktorvei frem til Hallarkvæven.

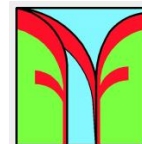
SKK gjør et vesentlig poeng av at det kun er den siste delen av veien som skal utredes *«ettersom traktorvegen opp til Hallarkvæven allerede er godkjent»*. FNF mener at hele vegstrekingen fra Skreå til demning/utløp tappetunnel må betraktes som en del av reguleringsforslaget basert på følgende:

1. Vegtrasèen vil etableres som et samarbeid mellom SKK og grunneierne - gitt at SKK får konsesjon.
2. Uten en kompensasjon fra SKK er det lite sannsynlig at veien fra Skreå til Hallarkvæven vil bli bygget. Til det er anleggskostnadene for høye gitt at topografien i dalføret flere steder er krevende.
3. Den godkjente traktorveien ønskes etablert av grunneiere for å kunne «utnytte» myrområdene innerst i Skreådalen. Disse forhåpningene vil mest sannsynlig bli stoppet av regjeringens forslag til endringer i nydyrkingsforskriften. Regjeringen har foreslått å innføre et generelt forbud mot nydyrking av myr av hensyn til klima og er en oppfølging av blant annet klimaforliket i Stortinget. Signalene tyder så langt på en forskrift uten særlig rom for lokale dispensasjoner fra det generelle forbudet.

FNF Rogaland mener at hele vegstrekket på 5 km. må behandles som del av det omsøkte tiltaket. Det er ikke slik at grunneierne vil bygge 4 km. traktorvei og SKK bare den siste kilometeren med anleggsvei, og at SKK dermed kun kan lastes for den siste kilometeren. Alt må med i en totalvurdering av tiltakets konsekvenser, og her inngår hele vegstrekket i en nesten helt uberørt dal. Det i seg selv tilsier et klart og entydig nei til dette tiltaket.

En veg inn i dette området vil være et stort inngrep i et uberørt naturområde og utgjør, som nevnt, et svært viktig regionalt friluftslivsområde. Vegen vil dermed ha minst like stor negativ effekt for naturmangfold og friluftsliv som vannreguleringen i seg selv.

For turgåere oppleves det svært negativt å gå langs anleggsveier. Intakt natur er en viktig del av friluftsopplevelsen foruten å ha en selvstendig verdi. Med vegbygging og regulering av Ytre Skreåvatnet svekkes naturopplevelsen for turgjengerne og fører med seg støy og forstyrrelser som påvirker fuglelivet og annet vilt i dette området.

4. Direkte konsekvenser for minstevannføring

Minstevannføring i Sira

I utbyggingssøknaden redegjøres det for den planlagte minstevannføringen i Sira. Denne skal være 2000l/s i sommermånedene og 1000l/s resten av året. Det gjøres et poeng av at denne minstevannføringen er selvpålagt, selv om det er uklart hvilken effekt en slik minstevannføring vil få. Videre gjøres det et poeng av at den selvpålagte minstevannføringen har en kostnad (tapt produksjon) som kun kan rettferdiggjøres ved å regulere Skreåvatnet. Prisen allmennheten må betale er en rasering av naturverdier av meget høy kvalitet.

Videre: Vannmengden som planlegges tilført fra Skredåni til Sira vil - slik vi klarer å tolke søknaden - være i størrelsesorden 280l/s (årlig middel). Dette utgjør ca. 15 % av planlagt minstevannføring i sommermånedene i Sira. Hvilken effekt dette ekstrasvolumet vil ha på det akvatiske miljøet i Sira er ikke drøftet og konsekvensene framstår som usikre. Fra FNF Rogaland sitt ståsted er denne vannmengden for liten til å utgjøre noen signifikant forskjell og vi stiller derfor spørsmål ved motivene SKK har for det omsøkte tiltaket.

Det bør heller ikke være uten betydning for diskusjonen om minstevannføring i Siravassdraget, at de siste års økning i nedbør har gitt en produksjonsvekst for SKK på nærmere 15 % (fra 6.3 TWh til 7.1 TWh). En slik økning i nedbørsmengde og kraftproduksjon kompenserer for atskillig mer enn det produksjonstapet en innføring av det minstevannføringen vil medføre.

Minstevannføring i Skredåni - usikker effekt av tiltak

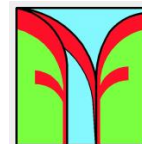
I utbyggingssøknaden legges det opp til en minstevannføring tilsvarende 50l/s (årsmiddel) i Skredåni. En slik minstevannføring tilsier noe høyere vannføring på vårparten og noe lavere på høstparten, mens dagens flomperiode forventes å være av samme størrelse, men noe utsatt i tid. Det er ikke noe sted i søknaden sannsynliggjort/dokumentert at dette vil medføre bedre forhold for fisk/fugl/planter i Skredåni, til tross for at forbedret vassdragsmiljø er et av hovedformålene ved det planlagte inngrepet.

Det overrasker oss også at den negative effekten av bortfallet av store deler av nedbørsfeltet på 70-tallet må ha hatt på vassdragsmiljøet i Skredåni, ikke er diskutert. Det er overveiende sannsynlig at det var tapet av disse vannmengdene som «ødela» vassdragsmiljøet i Skredåni, og at innføring av minstevannføring på 50l/s ikke kan kompensere for disse ødeleggelserne.

5. Planer for vassdraget; Anadrom del, minstevannføring, og lokal økonomi

Politisk enighet og lokal forankring

Det har i flere år vært et stort politisk og lokalt ønske om å tilbakeføre laks og sjøørret i Siravassdraget. EU-direktivet og Vanddirektivet medfører internasjonale og nasjonale pålegg om å tilbakeføre vassdrag til den vannkvalitet og oppvekstområde det var før utbyggingen tok til. Mange av målene skal være nådd innen 2021.

For å imøtekomme kravene gikk et enstemmig kommunestyre i Lund inn for å tilbakeføre laks og sjøørret i Siravassdraget. For å få en god og solid politisk plattform til å gjennomføre dette målet er det blitt opprettet et Fagråd for Siravassdraget der alle berørte kommuner, lag og foreninger er representert eller blir invitert inn til møter ved behov.

Tilbakeføring av laks og sjøørret i Siravassdraget – arbeidet er godt i gang!

Fagrådet jobber målrettet for tilbakeføring av laks og sjøørret i Siravassdraget. Arbeidet er delt i 3 delmål. Første delmål blir ferdigstilt i 2018 med kalking av nedre del av Siravassdraget og bygging av laksetrapp. Hele nedre del av Siravassdraget har hatt en vellykket gyting for første gang på mange tiår. Kostnaden har kommet opp i ca 5 millioner kroner, pluss årlige utlegg for kalk, ca kr. 200.000 – 300.000 pr år.

Neste planleggingsfase av neste delmål er godt i gang og deler av tiltakene startes allerede i 2018. Noen av tiltakene er som følger:

- Utredning av ny laksetrapp til Lundevannet.
- Kalking av Siravassdraget (Fylkesmannen har en prosess gående)
- Kalking av Moiåna: Denne har vært kalket, men det ble stoppet. Det planlegges gjenstart neste år.
- Bygging av klekkeri
- Biotopforbedrende tiltak

Delmål 2 er tilbakeføring av laks og sjøørret i Moiåna.

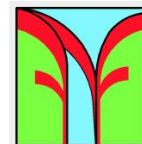
Delmål 3 er tilbakeføring av laks i Siravassdraget med sideelver/bekker.

Uni-Miljø er allerede en aktiv part i arbeidet med vassdraget. Terrateknikk vil også bli forespurt etterhvert. NJFF-Rogaland (NJFF) blir brukt som fagkonsulent gjennom Knut Ståle Eriksen. NJFF er en veldig viktig og aktiv bidragsyter av kunnskap og erfaring spesielt i rognplantingsfasen. Eriksen er den i vår region som har lengst og best erfaring i rognplanting av nye deler av et vassdrag. Erfaringen hans fra rognplanting i øvre deler av Bjerkheimsvassdraget, Ørsdalen, vil bli viktig i neste fase av Delmål 2. Etter at vassdraget er kalket, vil NJFF plante rogn i hele vassdraget over en gitt tidsperiode. Dermed vil vassdraget få en 'kick-start' og topp produksjon vil bli nådd etter bare 3 til 5 år. Det er samme metode som med særs stort hell ble brukt i Mandalselven.

Betydningen av sideelver og konsekvenser for Skreådalen

Til nå er det blitt lagt ned store ressurser, ikke minst i frivillig arbeid, for komme dit prosjektet er nå. For å oppnå krav om vannkvalitet og tilbakeføring av anadrom fisk er det viktig at alle drar i samme retning. Med sin søknad, bidrar dessverre ikke SKK til det.

Blant de viktigste suksesskriteriene i Siravassdraget er å oppnå gode oppvekstområder og regulere surhet (pH). Den foreslåtte utbyggingen vil ha negativ innvirkning på begge. pH-verdien vil bli sterk påvirket i negativ retning grunnet oppsamling av surt vann. Vannet vil bli sluppet i større mengder på tider der livet i elva er svært sårbart blant annet på grunn av normal lav sommervannstand. Vannet som så blir sluppet vil utgjøre en større og surere del

enn resten av vassdraget og vil i verste fall kunne utradere alt liv med lav toleranse for svingningene.

Sidebekker og elver utgjør de viktigste oppvekstområdene for yngelen. På fagspråket blir de omtalt som barnehagen til yngelen. Det er her de vokser for så å slippe seg ned i hovedelven når de er store nok. Uten side-bekker/elver vil en aldri kunne ta ut hele potensialet til vassdraget. Skredåni utgjør, med sine 10 km, en ekstremt viktig sideelv til Siravassdraget. I Skreådalen er den delen av hele vassdraget som vil kunne gi de beste resultatene på yngeltetthet i oppstartsfasen de første 10 årene. Uten denne elven vil prosessen om å tilbakeføre laksen til Siravassdraget bli satt mange og store steg tilbake.

Grunnen til dette er at Skredåni er enkel å kontrollere med en liten kalkmølle og oppvekstområdet i hele dalen er perfekte for yngel. En regulering og minstevannføring vil ha store negative påvirkninger for egg og yngel. Hele prosessen fra egg til yngel blir styrt av temperatur. Når en da slipper oppdemmet vann eller holder igjen vann, vil en få dramatiske og unaturlige svingninger i temperatur og volum. Dette vil i verste fall få katastrofale følger for rogn/yngel. Disse store svingningene i vannmengde har vi mye erfaring med fra nedre deler av Siravassdraget. Svingningen er så store og plutselige at mye småfisk strander i små pytter som så tørker ut. En må derfor forvente svært høy yngeldødelighet i Skreådalen ved en slik vannføring.

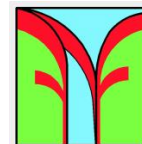
Konsekvenser for lokal verdiskaping

Skåredalen har med sine 10 km elvestrekning en estimert verdi på kr. 500 000 bare fra salg av fiskekort hvert år. Dette er basert på tilsvarende utregninger for Sokn og nedre deler av Sira. Dersom vi sammenligner med Mandalselven, som vil være mer naturlig, vil disse verdiene stige betraktelig. I Mandalselven generer hver fanget kilo laks 2000 kr tilbake til elveeierlaget. Mandalselven har en fangst på 15 tonn og et mål om å komme opp til 25 tonn. Da vil verdiene bli svært betydelige for lokalsamfunnet. Siravassdraget vil kunne overgå Mandalselva og bli et av de viktigste vassdragene i regionen. Det vil være et alvorlig tap for hele lokalsamfunnet og for fiskere om SKK får gjennomslag for sitt forslag. Den tapte verdien fra andre besøkende, enten lokale friluftslivsutøvere eller tilreisende turister, må også medregnes.

Et alternativt vinn-vinn

NJFF foreslår heller en utredning om mulighet for å bygge opp større terskler i Skreådalen med naturlige fall. I eventuelt andre deler av Siravassdraget vil en kunne vurdere å holde på tilsvarende vannmengde der. Vi mener at dette forslaget er en vinn-vinn situasjon; der det i dag er store tørre områder, vil det igjen bli mye vann og mye liv. Vi mener at det finnes andre løsninger for å regulere vann enn det SKK søker om. Flere løsninger bør utredes og bidra til at direktiv og moderne miljøkrav følges optimalt.

SKK er og vil alltid bli pålagt en minstevannføring i nye utbygginger. Dermed kan ikke SKK si at dette er en frivillig minstevannføring. Trusselen fra dem om at de er nødt til å få annen vannmasse for å kompensere for den tapte som vil gå i minstevannføring, er lite troverdig. En konsesjon blir gitt på en viss mengde vann. Om konsesjonen gir tillatelse til å utvinne kraft av

80% av vannmassen kan en ikke, slik SKK påstår, kostnadsføre de resterende 20%. Den vannmengden som blir pålagt å renne fritt i vassdraget er IKKE kraftselskapet sin eiendom. De får den mengden vann de skal gjennom konsesjoner. Da har de all mulighet til å takke ja eller takke nei. De har ingen rett til å komme med krav i ettertid på mer vann om de skal godta konsesjonen.

SKK har ca. kr. 150 millioner i overskudd i året. Utbytte gis til eieren som i all hovedsak er lokalisert utenfor regionen. De lokale kommunene tar ikke del i denne verdiskapningen. Til sammenlikning vil bare beskatningen på fiskekortsalget kunne, over tid, utgjøre en større og viktigere del av lokalsamfunnsøkonomien enn det SKK bidrar med.

ANBEFALING

FNF Rogaland anbefaler et nei til søknaden fra SKK. Sett i lys av det foreslåtte tiltakets uakseptable konsekvenser for natur, friluftsliv, og lokale ønsker/satsinger er det høyst overraskende at SKK framstiller dette som et miljøtiltak som skal bedre miljøforholdene i Sira og Skredåni. Faktum er at dette først og fremst er et forsøk fra SKK på å unngå økonomisk produksjonstap som følge av nye krav til minstevannføring i Sira. Og det gjør de ved å foreslå regulering av ytterligere et stort vann i et område som fra før er påført betydelige byrder gjennom store kraftutbygginger. Slik FNF Rogaland ser det, er miljøforbedringene ved det foreslåtte tiltaket i beste fall små og i mange tilfeller usikre, mens de negative konsekvensene for friluftsliv og natur er direkte og åpenbare.

SKK har presentert det foreslåtte tiltaket fristilt fra vilkårsrevisjonsprosessen og søknaden gir av den grunn ikke et fullstendig bilde av hva som er mulig både av hensyn til kraftproduksjon og av hensyn til god økologisk tilstand i vannforekomstene og optimal vannføring for fisk. FNF organisasjonene viser til den samlede argumentasjonen i denne uttalelsen og ber om at SKKs søknad avslås da de negative konsekvensene er langt større enn fordelene ved prosjektet.

Med vennlig hilsen
FNF Rogaland

Emily Halvorsen
Koordinator

Kopi:
Sirdal kommune
Vannregion Agder
Fylkeskommunene, Rogaland og Vest-Agder
Fylkesmannen i Rogaland og i Agder
FNF organisasjoner i Rogaland
FNF Agder